



EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

SZILVÁSSY kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(17623/04. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2008. április 1.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
körülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Szilvássy kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök*
Antonella Mularoni,
Ireneu Cabral Barreto,
Vladimiro Zagrebelsky,
Dragoljub Popović,
Sajó András,
Nona Tsotsoria, *bírák*,
Sally Dollé *Hivatalvezető*,

2008. március 11-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (17623/04. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Szilvássy Béla (a "kérelmező") terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt (a "Kormány") Képviselője, dr. Höltzl Lipót képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2007. szeptember 10-én a Bíróság úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1944-ben született és Budapesten él.

5. 1989 májusában egy magánszemély tulajdonjog megállapítása iránti pert indított a Pesti Központi Kerületi Bíróságon M.M. ellen.

6. 1989 májusa és 1992 novembere között a Kerületi Bíróság tizenegy tárgyalást tartott, számos tanút hallgatott meg, és ingatlanforgalmi szakértőt rendelt ki.

7. 1992. november 5-én a felperes tárgyalás kitűzését kérte a Kerületi Bíróságtól. Ezt követően a Kerületi Bíróság igazságügyi elme-

orvosszakértőt rendelt ki a kérelmező elmeállapotának kivizsgálására. A szakértő 1993. június 23-án terjesztette elő szakvéleményét, megállapítva az alperes cselekvőképességének korlátozott voltát.

8. Július 2-án a Kerületi Bíróság ügygondnokot rendelt ki az alperes számára.

9. 1993. december 9-én és 1994. január 18-án a Kerületi Bíróság tárgyalásokat tartott. Január 19-én visszavonta az ügygondnok kirendelését.

10. 1994. február 28-án az alperes elhunyt. 1994. március 7-én a Kerületi Bíróság megállapította az eljárás félbeszakadását.

11. 1995. április 28-án a kérelmező, mint az alperes jogutódja, perbe lépett.

12. 1995. október 24-én, 1996. július 4-én és november 21-én, 1997. január 23-án, 1997. március 14-én és május 14-én a Kerületi Bíróság tárgyalásokat tartott és tanúkat hallgatott meg.

13. 1997. június 16-án a felperes megváltoztatta keresetét.

14. 1997. szeptember 15-én és november 25-én, 1998. március 23-án, június 26-án és november 3-án a Kerületi Bíróság további tárgyalásokat tartott és tanúkat hallgatott meg.

15. 1999. február 1-jén a felperes a Kerületi Bíróság felhívására előkészítő iratot nyújtott be, az abban foglalt kérdés megválaszolása ingatlanforgalmi szakértőt igényelt.

16. 1999. február 19-én, illetve 1999. február 22-én a Kerületi Bíróság ingatlanforgalmi, illetve tárgyszakértőt rendelt ki. Az ingatlanforgalmi szakértő helyszíni szemléről határozott. Mivel a szemlén a kérelmező nem jelent meg, 1999. szeptember 28-án meg kellett ismételni a szemlét. Az ingatlanforgalmi szakértő 1999. október 4-én nyújtotta be szakvéleményét.

17. Ezt követően az ügyet a Kerületi Bíróság egy másik bírájához tették át.

18. 1999. október 8-én és november 11-én a felek észrevételeket terjesztettek elő.

19. 2002. március 22-én a Kerületi Bíróság tájékoztatta a feleket, hogy további írásos észrevételeket tehetnek a szakvéleménnyel kapcsolatban. 2002. május 30-án a Kerületi Bíróság tárgyalást tartott. Mindkét fél előkészítő iratot nyújtott be a Kerületi Bírósághoz.

20. 2002. július 26-án a Kerületi Bíróság kiegészítő szakvélemény elkészítését rendelte el. A szakvélemény november 25-én készült el.

21. 2002. szeptember 26-án a bíróság tárgyalást tartott, amelyen a feleket meghallgatta. 2003. április 23-án a tárgyszakértő szakvéleménye kiegészítésére hívta fel. A szakértő a felhívásnak nem tett eleget, ezért a bíróság végzésével pénzbírsággal sújtotta. 2003. augusztus 29-én a Kerületi Bíróság a szakértő kérelmére felmentette őt a kirendelés alól. Szeptember 9-én a felperes újabb tárgyszakértő kirendelését kérte a Kerületi Bíróságtól.

22. 2003. augusztus 23-án a Városi Bíróság új szakértő rendelt ki, aki 2004. január 24-én nyújtotta be szakvéleményét.

23. 2003. szeptember 16-án, 2004. február 18-án, március 30-án, október 25-én, 2005. február 14-én, április 11-én és május 20-án a bíróság további tárgyalásokat tartott.

24. 2005. május 30-án a Kerületi Bíróság ítéletet hozott. A felperes fellebbezett az ítélet ellen.

25. 2006. április 6-án a Fővárosi Bíróság részben megváltoztatta az ítéletet.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

26. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett "ésszerű idő" követelményével. Az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdése kimondja:

"Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ..."

27. A Kormány vitatta a panaszt.

28. A figyelembe veendő időszak csak 1992. november 5-én kezdődött, amikor az egyéni panasz jogának Magyarország általi elismerése hatályba lépett. Az eltelt idő ésszerű voltának megítéléséhez azonban figyelembe kell venni az eljárás azon időpontbeli állapotát is. A Bíróság észrevételezi, hogy 1992 novemberében az ügy már három éve és hat hónapja folyamatban volt.

29. A szóban forgó időszak 2006. április 6-án zárult le. Ilyen módon két bírósági szinten tizenhárom évig és öt hónapig tartott.

A. Elfogadhatóság

30. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

31. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében, és az alábbi kritériumokra

figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

32. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

33. A benyújtott dokumentumokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

34. Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

35. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

36. A kérelmező 18000 euró vagyoni és nem vagyoni kártérítést követelt.

37. A Kormány vitatta az igényt.

38. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. Méltányossági alapon azonban 12800 euró nem vagyoni kártérítést ítél meg a kérelmező számára.

B. Költségek és kiadások

39. A kérelmező további 31000 eurót követelt a hazai bíróságok és a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítésére.

40. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdésben.

41. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak akkor jogosult költségei és kiadásai megtérítésére, hogyha bizonyítja, hogy e költségek ténylegesen és szükségszerűen felmerültek, s összegüket tekintve ésszerűek. A Bíróság megjegyzi, hogy a kérelmező költségtérítési igényét semmilyen releváns dokumentum nem támasztotta alá, ezért az igényt el kell utasítani.

C. Késedelmi kamat

42. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 12800 (tizenkétezer nyolcszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2008. április 1-jén, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Tulkens
Elnök

Sally Dollé
Hivatalvezető